

Bruxelles, den 25. februar 2019
(OR. en)

6635/19

SOC 111
EMPL 78
ECOFIN 192
EDUC 79

NOTE

fra: formandskabet
til: De Faste Repræsentanters Komité/Rådet

Vedr.: Udkast til Rådets konklusioner om den årlige vækstundersøgelse og den fælles beskæftigelsesrapport 2019

1. Formandskabet har udarbejdet vedlagte udkast til Rådets konklusioner om den årlige vækstundersøgelse og den fælles beskæftigelsesrapport 2019.
2. Konklusionerne blev forelagt for Socialgruppen den 14. februar 2019.
3. Coreper anmodes om at forelægge det vedlagte udkast til konklusioner for EPSCO-Rådet til vedtagelse den 15. marts 2019.

Udkast til Rådets konklusioner om den årlige vækstundersøgelse og den fælles beskæftigelsesrapport 2019

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION, SOM NOTERER SIG FØLGENDE:

1. Kommissionen opstiller i sin årlige vækstundersøgelse 2019 de politiske prioriteter for vækst og beskæftigelse i EU og dets medlemsstater i 2019: skabelse af investeringer af høj kvalitet, fokusering af reformindsatsen på produktivitetsvækst, rummelighed og kvaliteten af institutioner samt sikring af makroøkonomisk stabilitet og sunde offentlige finanser.
2. EU har fortsat økonomisk vækst og rekordhøj beskæftigelse, men dette gavner endnu ikke alle borgere og lande på samme måde. Først nu begynder det nuværende økonomiske klima at vende den stigende ulighed. Selv om EU med den nuværende tendens er godt på vej til at opfylde sit Europa 2020-mål om en 75 % beskæftigelsesfrekvens, er målet om at fjerne risikoen for fattigdom eller social udstødelse for 20 mio. personer på trods af forbedringer langt fra at blive opfyldt.
3. I EU lå arbejdsløsheden på 6,7 % (og 7,9 % i euroområdet) i november 2018. I tredje kvartal af 2018 var 239,3 mio. personer i beskæftigelse i EU, hvilket var 15 mio. mere end det laveste niveau under krisen. Kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet er fortsat stigende, og det foregående år blev der registreret den højeste vækst for ældre arbejdstageres beskæftigelsesfrekvens. Arbejdsløsheden og den økonomiske inaktivitet er dog stadig meget høj i visse lande, især blandt unge og lavtuddannede.
4. Andelen af personer, der er truet af fattigdom eller social udstødelse, faldt betydeligt i 2017. Mere end fem mio. personer kom ud af fattigdom eller social udstødelse sammenlignet med året før, og dermed er det samlede antal nu under niveauet før krisen i 2008. Den generelle tendens skjuler dog nogle konstante forskelle mellem medlemsstaterne, idet nogle lande har en højere andel af personer, der trues af fattigdom eller social udstødelse, i forhold til 2008. Risikoen for fattigdom eller social udstødelse udgør fortsat en udfordring, navnlig for børn, personer med handicap og personer med migrantbaggrund. Indkomstuligheden, som er faldet en smule for første gang siden krisens begyndelse, er fortsat større end før krisen.

5. Gennemførelsen af reformer sker stadig uensartet i EU, og det fortsat forholdsvis gunstige økonomiske klima giver mulighed for at vedtage strukturelle reformer med henblik på at øge den økonomiske modstandsdygtighed. Det bør være en prioritet at gennemføre den europæiske søjle for sociale rettigheder på EU- og medlemsstatsniveau, idet der tages behørigt hensyn til de respektive beføjelser, med henblik på at fremme opadgående konvergens på arbejdsmarkedet, sociale vilkår og levevilkår.
6. Europa 2020-strategien har fungeret som en langsigtet strategisk ramme til at styre politikudformningen i det europæiske semester og retningslinjerne for beskæftigelsen. Den periode, der er omfattet af Europa 2020-strategien, nærmer sig sin slutning, og der bør lægges behørig vægt på at udvikle de efterfølgende rammer,

SOM UNDERSTREGER FØLGENDE:

7. Den fortsatte økonomiske vækst har ført til en forbedret situation på arbejdsmarkedet, og jobskabelsen sker i et solidt tempo. Arbejdstiden stiger dog fortsat betydeligt langsommere end den samlede beskæftigelse. Væksten i reallønnen lå fortsat under produktivitetsudviklingen i en række medlemsstater i 2017 og er stadig lavere end det, der kunne forventes af de positive resultater på arbejdsmarkedet og i økonomien. Den er først begyndt at stige i 2018. Fattigdommen blandt personer i beskæftigelse er konstant høj, og arbejdsmarkedssegmenteringen er fortsat en udfordring i en række medlemsstater. Det er stadig vigtigt at fokusere på kvalitet såvel som kvantitet i forbindelse med beskæftigelse, navnlig hvad angår den eventuelle indvirkning fra nye teknologier, globalisering og nye former for beskæftigelse på arbejdsmarkedet.
8. Omskoling og opkvalificering er fortsat vigtige politiske prioriteter for at sikre et rummeligt arbejdsmarked og udnytte potentialet fra de hastige teknologiske ændringer. Lavtuddannede arbejdstagere er mere udsatte for at miste deres job: Der er mere end nogensinde brug for politikker, der kan forbedre mulighederne for kompetenceudvikling for dem, der har begrænset eller ingen adgang til uddannelse eller begrænset evne til at opsøge uddannelse uden for arbejdstiden, for at sikre, at de kan få gavn af de teknologiske ændringer. Politikkerne bør fortsat tackle misforholdet mellem udbudte og efterspurgte kompetencer, især i sektorer, der har størst sandsynlighed for at blive berørt af nye tendenser. Den fortsat stærke forbindelse mellem lave uddannelsesmæssige resultater og lav socioøkonomisk status og resultater på arbejdsmarkedet giver anledning til stor bekymring.

9. Arbejdsmarkedspotentialet i grupper, der i øjeblikket er underrepræsenteret, bør udnyttes fuldt ud. Integration af personer med migrantbaggrund, lavtuddannede, unge og personer med handicap bør styrkes. Strategier for aktiv aldring, der gør det muligt for ældre arbejdstagere at blive længere på arbejdsmarkedet, vil gøre det lettere at håndtere den demografiske udfordring. Bredere adgang til økonomisk overkommelig børnepasning og langtidspleje af høj kvalitet og politikker, der forener arbejdsliv og privatliv, kan sikre flere muligheder for kvinder og mænd for at komme i eller forblive i beskæftigelse og mindske risikoen for fattigdom og social udstødelse blandt børn og personer i sårbare situationer. Medlemsstaterne gør en indsats for at forbedre tilvejebringelsen af omsorgsydelser, selv om der stadig er store forskelle. Der har været mange reformer af de offentlige arbejdsformidlinger, og tilvejebringelsen af ydelser er blevet bedre i mange lande som følge heraf. Der er dog fortsat store forskelle i de offentlige arbejdsformidlingers kapacitet mellem og i landene. Der er fortsat plads til at forbedre dækningen, effektiviteten og koordineringen med de sociale tjenester samt effektiviteten og bæredygtigheden af mange aktive arbejdsmarkedspolitikker.
10. Det gunstige økonomiske klima og udviklingen på arbejdsmarkedet har ført til væsentlige forbedringer af de sociale forhold. Der er dog tegn på mangler med hensyn til vækstens inklusivitet, idet husstandsindkomsterne stiger langsommere i forhold til BNP. Graden af fattigdom, der måles ved fattigdomskløften, forværres i flere medlemsstater. I nogle medlemsstater fortsætter den målte indvirkning, som sociale indkomster har på fattigdomsbekæmpelsen, med at falde.

11. Sociale investeringer og forebyggende tilgange styrker den enkeltes evne til at deltage aktivt i samfundet og i økonomien og er afgørende for vækstens inklusivitet. Navnlig dagtilbud er en effektiv socialpolitisk investering til afhjælpning af den ulighed og de udfordringer, som socialt udsatte børn står over for. Øget effektivitet og adgang til forebyggende foranstaltninger og helbredende sundhedsydelser af høj kvalitet er vigtige forudsætninger for en sund og aktiv befolkning og bidrager dermed til at forbedre social velfærd og økonomisk velstand. Andre ydelser såsom uddannelse og boliger samt passende indkomststøtte og støtte til at vende tilbage til arbejdsmarkedet for dem, der kan arbejde, er afgørende for at sikre lige muligheder for alle og for at styrke den sociale samhørighed. Yderligere foranstaltninger inden for udformningen af skattesystemet og ydelsernes tilstrækkelighed kan bidrage til vækstens inklusivitet og mindske fattigdommen.
12. Medlemsstaterne forstærker med at træffe foranstaltninger til tackling af de demografiske forandringer og øget forventet levealder. Det kræver en vedvarende indsats at håndtere følgerne af de europæiske samfunds aldring for at sikre såvel pensionssystemernes tilstrækkelighed og bæredygtighed, fokus og investeringer i ydelser af høj kvalitet (navnlig for at sikre adgangen til sundheds- og langtidspleje) som forbedrede politikker for forebyggelse, rehabilitering og en selvstændig tilværelse.
13. De nye former for arbejde og det stigende antal karriereskift i løbet af arbejdslivet betyder, at der er behov for adgang til social beskyttelse for alle arbejdstagere, herunder ikkestandardmæssige arbejdstagere og selvstændige, samtidig med at der tages hensyn til de strukturelle forskelle mellem medlemsstaternes sociale beskyttelsessystemer. Der er behov for innovation og tilpasning af de sociale beskyttelsessystemer for at tackle nye former for arbejde og fremtidige beskæftigelsesmæssige udfordringer.
14. En velfungerende social dialog er fortsat et afgørende element for den europæiske sociale markedsøkonomi, selv om graden af engagement varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat. Inddragelsen af arbejdsmarkedets parter i udarbejdelsen af reformer kan forbedre deres udformning og gennemførelse, øge borgernes tilhørsforhold og i sidste ende føre til bedre socioøkonomiske resultater. Det bør overvejes at sikre, at arbejdsmarkedets parter har tilstrækkelig kapacitet til at deltage i den politiske debat. Inddragelse af civilsamfundsorganisationer spiller også en vigtig rolle med henblik på at sikre, at reformerne udformes og gennemføres effektivt.

15. Der er behov for overvejelser om en ny samlet strategisk ramme til at styre politikudformningen, når Europa 2020-strategien udløber. En sådan strategisk ramme bør have et fortsat stærkt fokus på det sociale og beskæftigelsesmæssige område og være knyttet til andre relevante politikområder. Det bør også være i overensstemmelse med den europæiske søjle for sociale rettigheder og FN's mål for bæredygtig udvikling.
16. Denne strategiramme bør omfatte de indhøstede erfaringer fra anvendelsen af Europa 2020-målene og overvågningen af en sådan strategi. Gennemførelsen af en fremtidig strategi bør bygge på processerne i forbindelse med det europæiske semester, sådan som de er blevet udviklet inden for de seneste år. I denne forbindelse hilses det igangværende arbejde i Beskæftigelsesudvalget og Udvalget for Social Beskyttelse med at evaluere erfaringerne fra Europa 2020-strategien velkomment, og det vil tjene som grundlag for fremtidige drøftelser,

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE TIL

- at lade prioriteterne for den årlige vækstundersøgelse og den fælles beskæftigelsesrapport være afspejlet i deres nationale reformprogrammer og gennemføre den europæiske søjle for sociale rettigheder på EU- og medlemsstatsniveau under behørig hensyntagen til de respektive beføjelser
- at gennemføre de landespecifikke henstillinger for 2018
- at intensivere deres bestræbelser på at nå Europa 2020-målene
- at lade den sociale resultattavle, overvågningen af beskæftigelsesresultaterne og overvågningen af socialbeskyttelsesresultaterne styre deres konvergensbestræbelser
- at udvikle en fælles vision for en efterfølger til Europa 2020-strategien, navnlig vedrørende beskæftigelse og sociale aspekter i tilknytning hertil

OPFORDRER KOMMISSIONEN TIL

- at sikre, at beskæftigelse og sociale spørgsmål og indvirkninger på passende vis tages i betragtning ved vurderingen af medlemsstaternes politikker
- at tage hensyn til resultaterne af Europa 2020-strategien i styringen af overvejelserne om eventuelle fremtidige strategiske rammer

OPFORDRER EMCO OG SPC TIL:

- at vurdere fremskridtene hen imod Europa 2020-målene samt de redskaber, der anvendes til at gennemføre og overvåge Europa 2020-strategien med henblik på at udarbejde en endelig rapport om Europa 2020-strategien til Rådet og tilvejebringe et grundlag for Rådets holdning til en fremtidig strategisk ramme
- at fortsætte deres arbejde vedrørende multilateral og tematisk overvågning og benchmarking og deres overvågning af den beskæftigelsesmæssige og sociale situation i medlemsstaterne via den sociale resultattavle, overvågningen af beskæftigelsesresultaterne og overvågningen af socialbeskyttelsesresultaterne for at give Rådet et evidensgrundlag for drøftelser i forbindelse med det europæiske semester
- at arbejde tæt sammen med andre rådgivende udvalg og grupper, navnlig Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, Udvalget for Økonomisk Politik, Uddannelsesudvalget, Folkesundhedsgruppen på Højt Plan og det europæiske netværk af offentlige arbejdsformidlere, hvorved der sikres en afbalanceret hensyntagen til økonomiske, beskæftigelsesmæssige og sociale spørgsmål i det europæiske semester
- at fortsætte med at arbejde tæt sammen med de europæiske arbejdsmarkedsparter og civilsamfundet om at fremme en effektiv social og civil dialog både på EU-plan og på nationalt plan.